

MEDEDELINGEN

Stille Week

Toen de eerste maatregelen in verband met de coronacrisis bekend werden gemaakt hebben we in stilte - denk ik - gehoopt dat we in de Stille Week weer bij elkaar zouden mogen komen. Al wisten we diep van binnen ook dat de kans heel erg klein was. Sinds afgelopen dinsdag weten we dat alle maatregelen tot en met 28 april blijven gelden.

Hoe vreemd voelt het om elkaar de komende week niet te ontmoeten om samen op weg te gaan naar Pasen. Het begint bij mij al bij de dienst komende zondag - Palmzondag. 34 Keer heb ik met mijn gemeentes Palmпасen gevierd. 34 Keer met kinderen een intocht gehouden met Palmpaasstokken. Een symbool dat laat zien: er is lijden, het lijden van Jezus(de twee stokken in de vorm van een kruis) maar het nieuwe leven wacht(de eitjes in een slinger aan de Palmpaasstok). 34 Keer en nu niet.....het is niet anders en de gezondheid van mensen blijft het allerbelangrijkste ofwel het coronavirus zoveel mogelijk indammen.

Gelukkig hebben we tegenwoordig veel mogelijkheden om met elkaar in contact te komen zoals deze nieuwsbrief. Daarom nodig ik op deze plek iedereen uit om thuis stil te staan bij de Stille Week. Daarbij geef ik voor de verschillende diensten een handreiking in de vorm van een gedicht, een tekst, een enkel woord. In deze nieuwsbrief bij Palmzondag.

Palmzondag

Om als gezegende mensen de Stille Week binnen te gaan:

Christus is gekomen

om de wereld op zijn kop te zetten,

om machtigen te vernederen en de nederige te verheffen.

Christus is gekomen

om de rollen om te draaien:

ijdele afgoden omver te werpen en de armen bij te staan.

Christus is gekomen

om van het Koninkrijk van God te vertellen:

om de hongerigen te voeden,

om blinden weer zicht te geven,

om de vermoeiden te versterken

en om gevangenen te bevrijden.

Christus is gekomen

om de wereld op zijn kop te zetten:

de huidige orde omver te werpen

door een revolutie van LIEFDE.

Moge de levende God
die boodschap in ons hart schrijven,
ons zegenen en ons de komende week begeleiden,
zodat we levende brieven van Zijn woord zullen zijn.
Amen.

De andere diensten komen in de volgende nieuwsbrief. Daar zal ook de liturgie voor de Paasdienst in komen te staan die we namens de Noorder- en Zuiderkerk en de Vrijzinnige kerk willen uitzenden vanuit de Noorderkerk en die te beluisteren is via Kerkomroep. Er wordt voor gezorgd dat ook de luisteraars via de kerkradio deze dienst mee kunnen maken.

Omzien naar elkaar

Weidesteyn, Hoogeveen: dhr. J. Letteboer, Trumanstraat 54
Eerstelijns Verzorging Oldersheem: mevr. W. Postma - Muskee, Schakelpad 13
Bewoners in zorgcentrum Oldersheem zelf en in de verpleeghuizen mogen geen bezoek ontvangen in verband met het coronavirus. Laten we merken dat we juist nu aan hen denken door een kaartje te sturen of te bellen als dat mogelijk is. Daarbij denken we ook aan mensen thuis voor wie het gelet op hun gezondheid beter is om geen bezoek te ontvangen. Laten we sowieso naar elkaar omzien.

Bloemen

Nu er geen kerkdiensten zijn en ook geen bloemen gebracht kunnen worden, zal in plaats van hiervan een kaartje gestuurd:
Deze week sturen we een kaart naar mevr. G. de Vries-Assen, Valkenhof,
Boomvalk 89, kamer 209 7827HW Emmen

Bloemen

Elk in onze eigen situatie moeten we in deze tijd onze weg zien te vinden hoe er mee om te gaan. Er zijn situaties waarin het voor mensen extra zwaar is. Bijvoorbeeld voor hen die een eigen bedrijf hebben, hun bedrijf hebben moeten sluiten of de inkomsten hard achteruit zien gaan. Wanneer je nu een kwetsbare gezondheid hebt, ziek bent, ziek wordt, hulp nodig hebt, door je werk hulp geeft - je voelt alles rond de coronacrisis letterlijk "aan den lijve". Daarbij denken wen aan bewoners van zorgcentra en verpleeghuizen, huisartsen, werkers in de thuiszorg: zij hebben het door de omstandigheden en door hun werk extra zwaar te verduren in deze tijd.
Daarom willen we als gezamenlijke kerken in ons dorp hen een hart onder de riem steken door hen bloemen te brengen met een kaart erbij als bemoediging.
Afgelopen weekend zijn er bloemen gebracht naar zorgcentrum 'Oldersheem' en naar de Zorgvilla.
Begin volgende week zullen we bloemen brengen naar de twee huisartspraktijken in ons dorp.
In de week daarna komt de thuiszorg aan de beurt.

Kerkklokken

Om in deze onzekere tijd een boodschap van bemoediging, hoop en troost te verspreiden, heeft de kerkenraad besloten om tot 1 juni de klok te luiden op alle woensdagen van 19.00 tot 19.15 uur

Mededeling Rommelmarkt commissie

Gezien de aangescherpte regels omtrent het coronavirus heeft de rommelmarktcommissie besloten dat de inbrengzaterdag van 18 april en 16 mei komen te vervallen

Mondkapjes

Van een collega kreeg ik het verzoek of er mensen zijn die mondkapjes willen maken voor de thuiszorg. Het gaat om herbruikbare mondkapjes en daar hebben ze er honderden van nodig.

De instructie voor hoe ze te maken is te vinden op

<https://rise.articulate.com/share/rfL7LPkqDTNUmjum1Rji-hVyYuYj9ybJ#/>

Het belangrijkste is dat er twee soorten katoen worden gebruikt (dat kunnen gewoon oude lakens zijn) en géén stretchstof.

Wie wil mondkapjes maken?

Ze kunnen gebracht worden bij ds. Wisselink, Vaart Zuidzijde 87.

Dan zal ik zorgen dat ze op de goede plaats terecht komen.

40 dagentijd weeshuis Fatou

Beste mensen door het coronavirus komt ons project niet tot zijn recht u kunt uw spaarzakjes en bidons rustig blijven vullen en deze de eerste 2 zondagen dat we weer naar de kerk gaan inleveren ook kunt u geld overmaken op rek. nr.

NL69RBRB0851567320 t.n.v. Diaconie Zuiderkerk onder vermelding voor Gambia. De diaconie

Zuiderkerk op internet: www.pknav.nl (website)

Nieuwsbrief@pknav.nl (kopij Nieuwsbrief)

Wat een dag!

Wij, Wilma en Anja, hebben een fantastische dag op het strand in Gambia beleefd samen met Tieme, Tina, Fatou en de meisjes uit het Weeshuis.

Afgelopen november waren we in Gambia, natuurlijk om lekker vakantie te vieren maar vooral om het project van Tieme en Tina te bezoeken en om alles wat Wilma, als collega van Tieme, had gehoord over het meisjesweeshuis, met eigen ogen te gaan bekijken. Tijdens ons eerste bezoekje aan het weeshuis kregen we een rondleiding van Tieme en konden we zien wat er allemaal al veranderd is met Nederlandse hulp. Naast alles wat Fatou doet en de bouw van de keuken en de bakkerij, waren we toch het meest onder de indruk van het feit dat de meisjes in plaats van op de grond, nu allemaal op een bed met matras slapen. Wat een verschil moet dat voor ze zijn. We werden van alle kanten bekeken en sommige meisjes waren gelijk erg close maar met sommige andere kreeg je bijna geen contact, maar dit laatste was na ons stranddagje wel anders.

Heel bizar dat als je zo dicht bij het strand woont en als het ook nog altijd mooi weer is, dat je dan niet lekker elke dag in zee kan zwemmen. Geen van de meisjes en ook de leiding kon niet zwemmen en totdat Tieme en Tina zijn begonnen met deze stranddagen te organiseren, waren ze nog nooit op het strand geweest. Maar wat was het een leuke dag en wat waren ze blij, wat een lol hadden ze en wat waren ze lief en zo niet zeuren. Ze kregen geen genoeg van de golven en wilden het liefst de hele dag in het water blijven. Ze vroegen ons hen te leren zwemmen, sprongen bovenop ons, speelden met elkaar en hielpen elkaar. Van de badpakken met knopen op de schouders kregen we flashbacks aan onze eigen jeugd eind jaren zestig. Het deed er niet toe hoe ze erbij liepen, allemaal hadden ze een badpak aan en waren ze blij en genoten. We hebben echt niemand horen zeuren of jammeren en als ze uit het water kwamen, gingen ze rustig zitten spelen. Ze genoten van de pannenkoeken, het snoep, het fruit en later dansten ze zoals wij het nooit zullen kunnen leren. De dag vloog voorbij en we hebben na afloop heerlijk mee gegeten in het kindertehuis. Ook dat was een feest om te zien trouwens, met een stuk of 5 van 1 bord eten en dat zonder gedoe of gesteggel. De blijde snoetjes toen ze een ijsje toe kregen en de uitbundige blijdschap na het krijgen van de bidon met inhoud deden ons de tranen in de ogen springen. Wat een tegenstelling met wat we hier in Nederland gewend zijn. En de meisjes waar we eerst geen contact mee kregen, lieten ons na deze dag niet meer los en kropen dicht tegen ons aan.

Wij zijn heel dankbaar en blij dat we deze dag hebben mogen meemaken, wat een verschil kan je maken met eigenlijk zo iets simpels. We hebben met eigen ogen gezien dat alles wat gegeven wordt, echt bij de kinderen terecht komt. De meisjes hebben genoten, maar deze twee 50-plussers hebben ook de dag van hun leven gehad.

Heel veel dank en nog meer respect voor Tieme en Tina, Wilma en Anja